

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Actio Septima.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

ACTIO SEPTIMA.

Exemplar suggestionum episcoporum Cypri in Concilio Ephesino.

POST consulatum dominorum nostrorum Flauii Theodosii decimum tertium, & Flauii Valentiniani tertium, semper Augustorum, pridie Kalendas Septembris, Synodo gratia Dei, & edicto pientissimorum Christianique amatorum regum nostrorum, in Ephesiorum metropoli, in sancta ecclesia quæ dicitur Maria, congregata, Rheginus episcopus sanctæ ecclesiæ apud Constantiam Cypri dixit: Quoniam turbant quidam sanctissimas ecclesias nostras, oro, vt libellus, quem in manibus gero, suscipiatur, & legatur.

Sancta Synodus dixit: Libellus oblatus recipiatur, & legatur.

Sanctissimæ, gloriosæ & magnæ Synodo, gratia Dei & nutu pientissimorum nostrorum regum in Ephesiorum metropoli Dei obseruantissima congregatæ, petitio a Rhegino, & Zenone, & Euagrio Cypri episcopis. Olim etiam sanctus pater noster & episcopus factus Troilus ab Antiocheno clero multa passus est, & pientissimus episcopus Theodorus vim non vulgarem pertulit, atque ad eo vsque ad plagas, quas nec flagriones homines ferre deceat, illicite, absurde & illegitime. Nam cum propter aliam causam abiisset, illius vero felicem accepit finem, abusi abitione, vi cogere voluerunt, & subiicere sibi sanctos episcopos insulæ contra apostolicos Canones, & definitiones sanctissimæ Nicænæ Synodi. Et nunc quia cognouerunt quod beatus ex hac vita migravit, subornarunt magnificentissimum ducem Dionysium scribere mandata prouinciæ principi, & sanctissimæ Constantiensis ecclesiæ clero. Literæ publicæ sunt; quas & ad manum habemus, & parati sumus eas vestræ sanctitati ostendere. Huius gratia rogamus & petimus, ne permittatur hominibus nihil non audentibus, vllam nouitatem inuehere, olim & ab initio volentibus præter ecclesiasticos Canones & constitutiones expositas a sanctissimis patribus in Nicæa congregatis, imponere magnæ & sanctæ Synodo finitionibus

ANNO
CHRISTI
431.

ad nihil vtilibus. Nam, sicut diximus, non appulisset hodie magnificentissimus dux Dionysius, ecclesiæ afflicta curam habens, neque ea quæ sibi non conueniunt, vsurpasset, neque ecclesiasticis rebus se immiscuisset, nisi a sanctissimis, qui illic congregati erant, episcopis & clero ipsorum deceptus, putasset eam canonicam (quod etiam præcepta eius testantur) quam absque eorum consilio aduersus episcopum Constantiæ Cypri metropolis habuit. Oramus autem & has literas magnificentissimi ducis legi, & præcepta, & omnia simul quæ in hac tragœdia commissa & facta sunt, vt ex ipsis cognoscat sancta vestra & magna Synodus intolerabilem vim factam. Etenim non vulgaris tumultus in tota metropoli ortus est. Præterea significamus sanctæ vestræ Synodo, quod cum literis gloriosissimi ducis etiam diaconus sanctæ Antiochenæ ecclesiæ missus est. Ideo obsecramus, & ad sancta vestra genua procidimus, vt canonica sententia etiam nunc, sicut initio a temporibus apostolorum, & constitutionibus & Canonibus sanctissimæ & magnæ Synodi Nicænæ, illæsa & superior insidiis & potentia permanet nostra Cypriorum Synodus; ita & nunc per vestram incorruptam & iustissimam sententiam, etiam vestra constitutione iustitiam nobis fieri cupimus.

Rheginus episcopus Constantiæ Cypri subscripsi manu mea.

Zenon episcopus Curienfis sanctæ ecclesiæ Dei Cypri subscripsi manu mea.

Euagrius minimus episcopus Solensis Cypri sanctæ Dei ecclesiæ subscripsi manu mea.

Rheginus episcopus inquit: Quoniam etiam præceptum offerimus magnificentissimi capitanei Dionysii, scriptum ad illustrissimum principem prouinciæ, oro vt & illius lectio fiat.

Sancta Synodus dixit: Legatur & illius magnificentissimi Dionysii præceptum.

Flavius Dionysius illustrissimus & magnificentissimus vtriusque exercitus magister, Theodoro illustrissimo Cypriorum regionis præsidi. Regia auctoritas ob multas, & maxime ecclesiasticas causas pientissimos episcopos, vt in Epheso conueniant, diuinis apertis signatisque lite-

Concil. Tom. 5.

Fffff ij

ris præcepit. Quoniam autem cognouimus, episcopum Constantiensis ciuitatis e præfenti vita migrasse, & prædefinitum sibi diem impleuisse; necessarium hoc mandatum tibi transmittendum esse iudicauimus, vt ne quis absque scitu vel scripto pientissimæ Synodi audeat in locum defuncti nominare alium. Decet enim expectare formam, quam talium pientissimorū episcoporum consensus præscribet. nam, vt diximus, harum rerum gratia prædicti pientissimi viri conuenire iussi sunt. Itaque si contentiosi turbas excitarent, partim tua grauitas, partim obtemperans illi exercitus eas auertere studeat, modisque omnibus prohibeat, & ne quem, vt dixi, progredi sinat, antequam pientissimi episcopi sua auctoritate approbent. Quod si hæc literas præuenerit incerti episcopi ordinatio, illum iuxta cæleste responsum regum in Ephesum, vt alios, venire iubeas: neque ignores, quod si aliter fieri approbaris, tu quidem auri libras quinque, exercitus vero alias tantas fisco inferre cogemini. Vt autem hæc, quæ iuxta pientissimorum episcoporum petitionem decreta sunt, scribantur, & celerem finem sortiantur, Maturium & Adelpium ab exercitu iussimus ob hoc ad illos legari. Data XII. Kalendas Iunii, Antiochiæ.

Rheginus episcopus dixit: Est & aliud mandatum eiusdem magnificentissimi Dionysii, scriptum ad pientissimum clerum Constantiensis metropolis, quod & ipsum vt legatur oro.

Sancta Synodus dixit: Lectum & hoc inferatur in acta commentariorum.

Flauius Dionysius magnificentissimus & gloriosissimus comes, & dux vtriusque exercitus, ac proconsul, pientissimis clericis in metropoli Constantiæ Cypri. Nouit & vestra pietas, quomodo Augusti & * callinici orbis domini religiosissimos & sanctissimos episcopos in Epheso conuenire iusserunt ob multas alias, & maxime ob ecclesiasticas causas. Itaque quoniam ex ipsis sanctissimis episcopis qui hic conuenere, cognouimus quod beatissimus episcopus vester iuxta diuinam voluntatem obdormierit; operæ precium censui, vt significarem vestræ pietati, & admonerem, vt caueatis vobis, ne quis a quopiam in episcopum eligatur, vel ordinetur, (nam de hoc plane forma

* inuictissimi

ANNO CHRISTI 431.
 præscribetur) sed expectate sententiam, quæ illic danda est. Dignum sane & iustum, vt sancti patres ea quæ patres iubent, obseruent. Quod si quempiam ante literas nostras continget in sedem collocari, id quod non opinamur, illum cum pientissimis viris ad Ephesum, iuxta *regium * diuinum edictum, vt veniat admoneatis; non ignorantes quod laus sequetur obtemperantes, inobedientes autem etiam præsens conuenienter corriget scriptum.

Sancta Synodus dixit: Quoniam autem causa quæ mouit magnificentissimum & gloriosissimum capitaneum Dionysium vt hæc scriberet, obscurius in propositis habetur; manifestius doceant præsentis pientissimi episcopi sanctarum ecclesiarum quæ in Cypro, quid mouerit magnificentissimum capitaneum, vt hæc mandata emitteret.

Zenon episcopus ciuitatis Curiensis Cypri dixit: Etiam beatæ memoriæ Sapritius, qui mecum huc venit, eius rei gratia huc venit. Quoniam autem ex hac vita concessit, necessario nos docemus sanctam vestram & vniuersalem Synodum, quod ad suggestionem Antiocheni episcopi & cleri, magnificentissimus capitaneus principi & clero scripsit.

Sancta Synodus dixit: Quid volente Antiocheno?

Euagrius episcopus Solensis Cypri respondit: Subiicere insulam nostram, & ordinandi ius ad se rapere attentat, præter Canones & consuetudinem quæ iam olim inualuit.

Sancta Synodus dixit: Nunquamne Antiochenus visus est in Constantia ordinare episcopum?

Zenon episcopus Curi Cypri dixit: A sanctis apostolis nunquam possunt ostendere, quod adfuerit Antiochenus & ordinauerit, vel communicauerit vnquam insulæ ordinationis gratiam, neque alius quisquam.

Can. 6. Sancta Synodus dixit: Memor sit sancta Synodus Canonis sanctorum patrum in Nicæa congregatorum, qui conseruat vnicuique ecclesiæ priscam dignitatem. Hic etiam memor sit Antiochiæ. Docete igitur, an non ius ordinandi ex more veteri apud vos habet Antiochenus.

Zenon episcopus dixit: Prius affirmauimus, quod nunquam vel adfuerit, vel ordinauerit, neque in metropoli,

neque in alia ciuitate; sed Synodus nostræ prouinciæ congregata constituebat metropolitanum: & oramus, vt vestra sancta Synodus sua sententia nobis consentiat, & hæc stabiliat, ita vt vetus mos, sicut hæctenus robur habuit, ita & nunc habeat, & nullam nouitatem in nostra prouincia fieri finat.

ANNO
CHRISTI
431.

Sancta Synodus dixit: Doceant & hoc pientissimi magistri, num Troilus ille sanctæ ac beatæ memoriæ episcopus, qui nunc requieuit, vel sanctæ memoriæ Sabinus, qui illum præcessit, vel qui ante illos venerabilis Epiphanius, ab aliqua Synodo ordinati fuerint.

Zenon episcopus dixit: Et nunc memorati episcopi, & qui ante illos sanctissimi episcopi, & qui a sanctis apostolis erant, omnes orthodoxi, ab his qui in Cypro, constituti sunt; & nunquam locum habuit Antiochenus episcopus, vel alius aliquis, ordinandi in nostra prouincia.

*Decretum eiusdem sanctæ
Synodi.*

Ψηφισμὸς τῆς αὐτῆς ἁγίας
συνόδου.

Sancta Synodus dixit: Rem quæ præter ecclesiasticas constitutiones, & sanctorum patrum Canones innouatur, & omnium libertatem attingit, annuntiauit piissimus episcopus Rheginus, & qui cum eo piissimi episcopi prouinciæ Cypri, Zenon & Eua-
grius. Vnde quoniam communes morbi maiore egent remedio, eo quod maius damnum afferant, & maxime si non est vetus mos, quod episcopus Antiochenus ordinet in Cypro, sicut libellis & propriis vocibus docuerunt religiosissimi viri, qui ad sanctam Synodum accesserunt, habebunt ius suum intactum & inuiolatum qui sanctis in Cypro ecclesiis præfunt, secundum Canones sanctorum patrum, & veterem consuetudinem, per seipsos ordinatio-
nem τῆς ἁγίας ἐκκλησιᾶν τῆς Κύπρου Κύπρον παροεσώτες, καὶ τῶν κανόνων τῶν ὁσίων πατέρων καὶ τῶν δερχομένων συνήθειαν, δι' αὐτῶν τὰς χήρονας

ἡ ἁγία σύνοδος εἶπε· Ἐρχομα παρὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν δεσμοῦ, καὶ τῶν κανόνων τῶν ἁγίων πατέρων καινοτομώμενον, καὶ τῶν πάντων ἐλευθερίας ἀπώμενον, παροεσώθησαν ὁ θεοφιλέστατος συνεπίσκοπος Ρηγίνος, καὶ οἱ αὐτῶν θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι τῆς Κύπρου ἐρχομα, Ζηνὼν καὶ Εὐάγγελος. ὅθεν τῆς κοινῆς πάντων μείζονος δειτῆς θεραπείας, ὡς καὶ μείζονα πῶν βλάβων φέροντα, καὶ μάλιστα εἰ μὴ ἐξ ἑδῶς δερχομένων ἀποκολύθησαν, ὡς τῶν ἐπίσκοπον τῆς Αντιοχείων πόλεως ἐν Κύπρῳ ποιῆσαι χήρονας, κατὰ διὰ τῶν λιβέλλων καὶ τῶν οικείων φωνῶν ἐδίδαξαν τῶν βλαβεράτων ἀνδρῶν, τῶν παροεσώδων τῆς ἁγίας συνόδου ποιησάμενοι, ἔξεσι τὸ ἀνεπιπράσον καὶ ἀβίασιν τῶν ὁσίων πατέρων καὶ τῶν δερχομένων συνήθειαν, δι' αὐτῶν τὰς χήρονας

ANNO
CHRISTI
431.

Ἦ ἀλαβείτων Ἐπισκόπων ποιήμε-
νοι. ὅ δὲ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων διοική-
σεων καὶ τῶν ἀπαιτησῶν ἐπαρχιῶν πα-
ραφυλαχθῆσθε. ὥστε μηδένα τῶν θεο-
φιλεσάτων Ἐπισκόπων ἐπαρχίᾳ ἐ-
τέραν, ἐκ οὐσάν ἀνώθεν καὶ ὁμοῦ δὲ
ὑπὸ τῶν αὐτῶν, ἢ ἄλλω τῶν αὐτῶν χεῖ-
ρα, καταλαμβάνειν. ἀλλ' εἰ καὶ τις
κατέλαβεν, καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ πεποίητο βια-
σάμενος, τὸν ἀποδοῦναι, ἵνα μὴ τῶν
πατέρων ὁ κανὼν ἀρραβάνωνται,
μηδὲ ἐν ἱερουργίᾳ παρακλίματι ἕξ-
σίας τύπος ἀρραβάνων, μηδὲ λαθω-
μεν τὴν ἐλευθερίαν καὶ μικρὸν ἀπολέ-
σαντες, ἡμεῖς ἡμῶν ἐδωρήσατο τῶν ἰδίων
ἀμαρτιῶν ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς Χριστὸς,
ὁ πάντων ἀποστόλων ἐλευθερωτὴς. Ε-
δοξε τοίνυν τῇ ἁγίᾳ καὶ οἰκουμένην
συνόδῳ, συνέλαβε ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς κα-
θεστῆναι καὶ ἀβίαστα τὰ αὐτῶν θεοσόντα
δικαίᾳ ὁμοῦ ἀνωθεν, καὶ τὸ πά-
λαι κρατήσαντος. ἀδελφοὶ ἕξουσι
ἐκείνου μηδὲ πολιτοῦ τὰ ἴσα τῶν πε-
πραγμένων πρὸς τὸ οἰκεῖον ἀσφα-
λὲς ἐκλαβεῖν. εἰ δὲ τις μαχόμενος τύ-
πον τοῦ νῦν ὀρισμένους παρανομίαι,
ἀκυροὶ τῶν ἐπιτοῶν ἐπιτοῶν ἐπιτοῶν τῇ ἁγίᾳ πᾶσι
καὶ οἰκουμένην συνόδῳ.

* τῶν

* ἡμεῖς

* ἡμεῖς

Καθόντες τῶν διακοσίων ἁγίων καὶ μα-
καρίων πατέρων τῶν ἐν Ἐφέ-
σῳ συνεληθόντων.

Ἡ ἁγία καὶ οἰκουμένην συνόδος, ἡ ἐν
Ἐφέσῳ συγκροτηθεῖσα ἐκ διακο-
σιασίων τῶν ἀσεβείων βασι-
λέων, ποῖς καθ' ἑκάστην ἐπαρχίαν
καὶ πόλιν Ἐπισκόποις, πρεσβυ-
τέροις, διακόνοις, καὶ παντὶ τῷ λαῷ.

ΣΥΝΑΧΘΕΝΤΩΝ ἡμεῖς
καὶ τὸ ἀσεβές γραμμα εἰς τῇ

nes religiosissimorum episcopo-
rum facientes. Istud autem etiam
in aliis dioccesibus, & in omnibus
prouinciis feruetur, vt nullus piis-
simorum episcoporum aliam pro-
uinciam occupet, quæ antea & ab
initio sub sua vel antecessorum
suorum potestate non fuerit: sed
& si quis occupauerit, vel per vim
sibi subegerit, ipsam restituat,
ne patrum Canones prætereantur,
neve sub sacerdotii prætextu
mundanæ potestatis factus irrep-
pat; ne clam paulatim libertas am-
mittatur, quam nobis donauit san-
guine suo Dominus noster Iesus
Christus omnium hominum li-
berator. Placuit igitur sanctæ &
œcumenicæ Synodo, vt vnicui-
que prouinciæ pura & inuiolata,
quæ iam inde ab initio habuit, sua
iura feruentur; iuxta veterem
consuetudinem; & liberum sit
cuique metropolitano actorum
exempla ad suam securitatem ex-
cipere. Si quis autem veterem ty-
pum contempserit, poenam non
effugiet: & si quis his quæ nunc
decreta sunt, pugnantem typum
attulerit, irritum esse decreuit
sancta & vniuersalis Synodus.

*Canones ducentorum sanctorum
ac beatorum patrum qui
Ephesi conuenerunt.*

*Sancta & œcumenica Synodus
ex decreto piissimorum impe-
ratorum Ephesi congregata,
singularum prouinciarum ac
ciuitatum episcopis, presbyte-
ris, diaconis, & vniuerso po-
pulo.*

CV M essemus Ephesi secun-
dum pias (imperatorum) lite-

ras congregati, defecerunt quidam a nobis numero paulo plus triginta, defectionis suæ antefignanum Ioannem Antiochenum episcopum habentes. Horum nomina hæc sunt. Primus ipse Ioannes Antiochiæ Syriæ episcopus, Ioannes Damasci episcopus, Alexander Apameæ, Alexander Hierapolis, Himerius Nicomediæ, Fritilas Heracleæ, Helladius Tarsis, Maximinus Anazarbi, Dorotheus Marcianopolis, Petrus Traianopolis, Paulus Emisæ, Polychronius Heracleopolis, Euthorius Tyanensium, Meletius Neocaesariensis, Theodoretus Cyri,

*Chalcidis,

Apringius* Calchedonis, Macarius Laodiceæ magnæ, Zofys Efbuntis, Sallustius Coryci Ciliaciæ, Hefychius Castabala Ciliaciæ, Valentinus Mutloblacæ, Eustathius Parnassi, Philippus Theodosiopolis, Daniel, & Dexianus, & Iulianus, & Cyrillus, & Olympius, & Diogenes, & Palladius, Theophanes Philadelphiciæ, Tarianus Augustæ, Aurelius Irenopolitanus, Musæus Aradi, Helladius Ptolemaidis. Hi nullam omnino ecclesiasticæ communionis facultatem habentes, ut ex auctoritate sacerdotali cuiquam nocere vel prodesse possint, propterea quod etiam quidam ex ipsis sunt depositi, cum primis Nestorii & Cælestii sequi sententias manifeste ex eo sunt deprehensi, quod Nestorium nobiscum condemnare noluerunt: quos sancta Synodus cõmuni decreto ab omni ecclesiastica cõmunionem alienos esse statuit, & omnem sacerdotii functionem illis ademit, per quam aliquibus vel nocere vel prodesse poterant.

πέσης μὲν ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας ἄλλοτελοῖς ἐποίησε, πᾶσαν δὲ αὐτῶν ἐπέργασεν ἱερατικῶν ἐπιτελεῖν, δι' ἧς ἠδυνάσθητο βλάπτεν ἢ ὠφελεῖν ἱερά-

Εφεσίῶν μητροπόλεως, ἀπέστειλάντες ἕως ἡμῶν, ὄντες τὸ δριμυτὸν τεύχος ἡμῶν μικρὰ πρὸς ἑαυτῶν ἰσοστασίας ἐχρηκότες τὸ Ἄνποχέων ἐπισκοπον Ἰωάννην ὧν καὶ τὰ ὀνόματα ὅτι ταῦτα πρὸς ὁπὸς Ἰωάννης ὁ Ἄνποχέας τὸ Συρίας, καὶ Ἰωάννης Δαμασκῶν, Ἀλέξανδρος Ἀπαμείας, Ἀλέξανδρος Ἱεραπόλεως, Ἰμέριος Νικομηδείας, Φριπλάς Ἡρακλείας, Ἐλλάδιος Ταρσοῦ, Μαξιμῖνος Ἀναζάρβου, Θεόδωρος Μαρμιανουπόλεως, Πέδρος Τραϊανουπόλεως, Γαῦλος Ἐμισίης, Γολυχρόνιος Ἡρακλείας, Εὐθύριος Τυανῶν, Μελέπιος Νεοκαισαρείας, Θεοδώρος Κύρου, Ἀπελγῖος Καλχηδόνος, Μακάριος Λαοδικείας τῆς μεγάλης, Ζώσις Εσθῆντος, Σαλῦσιος Καρούχου Κιλικίας, Ησύχιος Κασταβάλης Κιλικίας, Οὐαλεντίνος Μετλοβλάκων, Εὐστάθιος Παρνασσῶν, Φίλιππος Θεοδοσιουπόλεως, Δαμιῆλ τε, καὶ Δεξιανός, Ἰουλιανός τε, καὶ Κύριλλος, Ολύμπιος τε, καὶ Διογῆνης, Θεοφάνης Φιλαδελφείας, Τραϊανός Αὐγούσης, Αὐρήλιος Εἰρηνουπόλεως, Μισαῖος Ἀράδου, Ἐλλάδιος Πτολεμαίδος οἵτινες τὴν ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας μηδεμίαν ἔχοντες ἀδελφωτῆρας ὡς αὐθεντίας ἱερατικῆς, εἰς τὸ δυνάσασθαι πᾶσι ἐκ ταύτης βλάπτεν ἢ ὠφελεῖν, διὰ τὸ καὶ ἱεράς ἐν αὐτοῖς ἐπιτελεῖν καὶ κληρικῶν, πρὸς ταῦτων μὲν τὰ Νεστορίου καὶ τὰ Κελεσίου φρονήματα ἐπιφερόμενοι σαφέστατα ἀπέδειχθησαν ἐκ τῆς μητέρας μὲν ἡμῶν Νεστορίου καταψηφισαδαί. οὐκ ἱεράς δόγμα πᾶσι ἢ ἀγία συνέθετος

KANO-

KANONES.

CANONES.

ANNO CHRISTI 431.

α.

ΕΓΓΡΕΙΑ Η ΕΞΕΛΩ ΚΥ ΤΩΝ ΔΙΠΟΛΕΙΦΘΕΝΤΑΣ Τ ΑΓΙΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΚΥ ΜΕΙΝΑΝΤΑΣ ΚΥ Τ ΧΩΡΩΝ * Η ΠΟΛΙΝ ΔΙΑ ΠΝΑ ΑΠΕΘΗ Η ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩ Η ΣΩΜΑΛΙΚΗΝ ΜΗ ΑΓΝΟΗΣΗ ΤΑ ΠΡΟ ΑΥΤΑΝ ΤΕΤΥΠΩΜΕΝΑ, ΓΩΡΙΖΟΜΕΝ ΤΗ ΗΜΕΤΕΡΑ ΑΓΙΟΤΗΤΗ ΚΥ ΑΓΑΠΗ, ΟΤΙ ΠΡ ΕΙΣ Ο ΜΗ ΔΥΠΟΛΙΤΗΣ Τ ΕΠΡΧΙΑΣ, ΔΙΠΟΣΑΤΗΣΑΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΥ ΟΙΚΟΜΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ, ΠΡΟΣΕΔΕΙΟΤΩ Τ ΔΙΠΟΣΑΤΗΣΑΣ ΣΥΜΕΔΡΩ, Η ΜΥ ΤΟ ΠΡΟΣΕΔΕΙΗ, Η ΤΑ ΚΕΛΕΣΤΟΥ ΕΦΡΟΝΗΣΕΝ, Η ΦΡΟΝΗΣΗ, ΟΥΤΟΣ ΚΥ Τ Τ ΕΠΡΧΙΑΣ ΔΙΠΟΣΚΟΠΩΝ ΔΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΠΙ ΟΥΔΑΜΩΣ ΔΙΩΑΤΑΙ, ΠΑΘΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΚΟΙΝΩΙΑΣ ΚΥ ΤΩΝ ΗΘΗ ΤΩΝ Τ ΣΥΝΟΔΟΥ ΕΚΒΕΒΛΗΜΕΝΟΣ, ΚΥ ΑΝΕΝΕΡΓΗΤΟΣ ΥΠΕΡΧΩΝ ΔΛΛΑ ΚΥ ΑΥΤΟΙΣ ΤΟΙΣ Τ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΔΙΠΟΣΚΟΠΟΙΣ, ΚΥ ΤΟΙΣ ΠΡΟΙΖ ΜΗ ΔΥΠΟΛΙΤΗΣ, ΤΟΙΣ ΤΑ Τ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΦΡΟΝΟΔΟΝ ΤΩΚΕΙΣΕΤΑΙ, ΕΙΣ Τ ΠΑΝΤΗ ΚΥ ΤΕ ΒΑΘΜΟΔ * Τ ΔΙΠΟΣΚΟΠΗΣ ΕΚΒΛΗΘΕΝΑΙ.

* κη

* ω αυτ

* οτι ε

* φρονησ

* τε απροσ

* οτι

* οτι

I.

QVONIAM autem oportebat & absentes a sancta Synodo, morantesque in vrbibus & prouinciis ob aliquod impedimentum, siue ecclesiasticum, siue corporeum, non ignorare quae de ipsis sunt constituta; significamus sanctitati vestrae ac dilectioni, vt si quispiam metropolitae prouinciae, derelicta sancta & oecumenica Synodo, aut accessit ad illorum defectionis confessum, aut accedet in posterum, siue cum Caelestio sensit, aut sentiet, ipse nihil amplius poterit agere aduersus prouinciae episcopos, vt qui iam inde a Synodo totius ecclesiasticae communionis expertus sit factus, & prorsus * inutilis: sed & ipsis episcopis illius prouinciae, circumque vicinis metropolitae recta sentientibus subiacebit, vt omnino deiectus sit * a sede episcopatus.

* ad functiones inhabilis:

* etiam a gradu

II.

Si qui autem prouinciales episcopi a sancta Synodo abfuerunt, & deficientibus adhererunt, aut adherere tentauerint, vel etiam postquam subscripserunt Nestorii depositioni, rursus ad defectionis confessum recurrerunt: istos placuit sanctae Synodo penitus alienos esse a sacerdotio, & a gradu cecidisse.

III.

Si qui vero clerici in singulis vrbibus aut regionibus a Nestorio & cum eo conspirantibus, sacerdotio prohibiti sunt, quod recte sentirent; iustum putauimus hos quoque proprium

Ggggg

β.

ΕΙ ΔΕ ΙΝΕΣ ΕΠΡΧΩΤΑΙ ΔΙΠΟΣΚΟΠΙ ΑΠΕΛΕΙΦΘΗΣΑΝ Τ ΑΓΙΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ, ΚΑΙ ΤΗ ΔΙΠΟΣΑΤΙΑ ΠΡΟΣΕΤΕΘΗ, Η ΠΡΟΣΕΔΙΩΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΝ, Η ΚΥ ΤΩΡΑ ΕΥΑΝΤΕΣ ΤΗ ΝΗΣΟΡΕΙΣ ΚΑΤΑΙΡΕΣΤ ΕΠΑΛΙΝ ΔΡΟΜΗΣΑΝ ΤΩΣ Τ ΔΙΠΟΣΑΤΗΣΑΣ ΣΥΜΕΔΡΙΟΝ, ΤΟΥΤΟΙΣ ΠΑΝΤΗ ΚΥ Τ ΔΟΞΑ ΤΗ ΑΓΙΑ ΣΥΝΟΔΩ ΔΙΠΟΣΚΟΠΟΙΣ ΕΤΙ Τ ΙΕΡΟΣΥΜΩΣ, ΚΥ ΤΕ ΒΑΘΜΟΔ * ΕΚΠΗΤΕΙΝ.

* αποσπασ

γ.

ΕΙ ΔΕ ΙΝΕΣ ΚΥ Τ ΕΝ ΕΚΑΣΤΗ ΠΟΛΕΙ Η ΧΩΡΩ ΚΛΗΜΕΚΩΝ ΤΩΝ ΝΗΣΟΡΕΙΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝ ΑΥΤΩ ΟΝΤΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΟΣΥΜΩΣ ΕΚΩΛΥΘΗΣΑΝ ΔΙΑ Τ ΟΡΘΩΣ ΦΡΟΝΕΙΝ, ΕΙ ΔΙΚΑΙΩΣΑΜΕΝ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟΙΣ

Concil. Tom. 5.

gradum recipere. In summa autem clericos orthodoxæ & œcumenicæ Synodo consentientes iubemus, eis qui defecerunt, aut defecturi sunt, episcopis nullo pacto aut ratione subiectos esse debere.

IV.

Si qui autem clericorum defecerint, & ausi fuerint vel priuatum, vel publice quæ sunt Nestorii aut Cælestii sapere, sancitum est a sancta Synodo istos quoque depositos esse.

V.

Quicumque autem ob turpia gesta sunt a sancta Synodo condemnati, vel a propriis eorum episcopis, quibus præter Canones Nestorius, qui nullum rerum discrimen habebat, & qui cum illo eadem sentiunt, restituere conati sunt gradum vel communionem, aut conabuntur; istos censuimus nihil profecisse, & manere & esse nihilominus depositos.

VI.

Similiter autem & si qui velint ea quæ de singulis per sanctam Synodum Ephesinam gesta sunt, quocumque modo mouere: sancta Synodus ipsa decreuit, si quidem episcopi aut clerici fuerint, eos omnino a proprio cadere gradu: si vero laici, excommunicatos esse.

Et subscripserunt omnes episcopi in (commentariorum) serie recensiti.

In Vaticanis libris, & nonnullis aliis, reperiuntur hi sex Canones tantum: in quibusdam vero additur sub nomine VII. Canonis, definitio eiusdem sanctæ Synodi post relationem Charisti presbyteri edita, quæ suo loco habetur sup. act. 6. pag. 669. & pro Canone VIII. aliud Synodi decretum de episcopis Cypri, quod post eorum petitionem ponitur paulo supra hac eadem act. pag. 782.

δοξα λαβεῖν βαθμόν. κοινῶς δὲ τῶν ἁγίων ὀρθοδόξων καὶ οἰκουμένης συνόδου
 * συμφρονουώτας κληρικούς καὶ λαϊκοὺς *
 μὲν τοῖς δόξασατήσασιν ἢ ἀφισαμμένοις
 ἐπισκόποις μηδὲ λαῶς ὑποκειῖσθαι καὶ
 μηδὲνα ἕθρον.

δ.

Εἰ δὲ ἄλλοις δόξασατήσασιν ἢ κληρικῶν, καὶ πολυμήσασιν ἢ κατ' ἰδίαν ἢ δημοσίᾳ τὰ Νεστορείου ἢ τὰ Κελεσίου φρονήσασιν, καὶ τοῦτοις ἐπιθετικῶς καὶ ἀποκηρύσσασιν, ὑπὸ τῆς ἁγίας συνόδου δεδικασίωται.

ε.

Ὅσοι ὅτι ἀπόποις πράξασιν κατεκρίσθαι ὑπὸ τῆς ἁγίας συνόδου, ἢ ὑπὸ τῶν οἰκείων ἐπισκόπων, καὶ τούτοις ἀκρονόμιστος καὶ ἐν ἅπασιν ἀδιαφορέων ἀπὸ τῆς ἁγίας συνόδου, καὶ οἱ τὰ αὐτῶν φρονήσασιν, καὶ ἄλλοις ἐπιθετικῶς ἢ ἀποκηρύσσασιν, ἢ βαθμόν, ἀπὸ Φελητικῶν ἐπιθετικῶν, καὶ μὲν καὶ τοῦτοις, ἐπὶ τῶν ἁγίων καὶ ἀποκηρύσσασιν.

ς.

Ὁμοίως ὅτι καὶ εἰ ἄλλοις βελησάσιν τὰ ἀπὸ τῆς ἁγίας συνόδου τῆς ἐν Ἐφέσῳ οἰωθήσασιν ἢ ἄλλοις ἀποκηρύσσασιν, ἢ ἀπὸ τῆς ἁγίας συνόδου ἀρίσασιν, εἰ μὲν ἐπισκόποι εἴεν, ἢ κληρικοί, τῶν οἰκείων παντελῶς ἀποκηρύσσασιν βαθμόν· εἰ δὲ λαϊκοί, ἀκοινωνήτοις ὑποκείσθαι.

Καὶ ὑπέγραψαν πάντες ὁμοῦ τῆς ἁγίας ἐπισκόποι.

ANNO CHRISTI 434.

Επιστολή τῆς αὐτῆς ἐν Εφέσω ἁγίας συνόδου πρὸς τὴν ἐν Γαμφυλίᾳ διαγῆ συνόδον, πρὸς Εὐσταθίου τῆς ἡγουμένης αὐτῶν μητροπόλεως.

Eiusdem sanctæ Ephesinæ Synodi epistola ad sacram Synodum in Pamphylia, de Eustathio, qui ipsorum metropolitae fuerat.

ΜΕΤΑ βουλῆς πάντα ποιεῖ, τῆς θεοπνεύτου λειτουργίας γραφῆς, καὶ δὴ μάλιστα τῶν ἱερῶν δαμ λαρόντων μὲν πάσης ἀκελείας τὴν ἐφ' ἅπανσι τοῖς πρεσβυτέροις ποιῆσαι διασκεψῆν. διαβουῶν γὰρ οὐτως ἐπέλοισιν, ἐν καλῇ τῆς ἐλπίδος δὲ καὶ τῆς ἀγάπης, καὶ οἷον οὐκ οὐκ ἐν τῇ κατ' ἐξουσίαν ἀποφάσει συμβαίνει. καὶ πολὺ τὸ γε εἶκος ὁ λόγος ἔχει. ἀλλ' οἶδεν ἕως ὅτε δριμύνα καὶ ἀφόρητα λύπη καὶ ἀσκήσια νοδ καὶ ἀπολαύσει τε θνήσκῃ αὐτὸν, καὶ τῆς τῆς δεόντων ἀποκομισῆς ἀπέσει, ἀναπέσει τε τὸ πεφυκὸς ἀδικεῖν, ὡς ἡ τῆς ὀνησιφορον ἰδεῖν. ποιοδὸν ἡ πεπονθῶτα πεδιάθηκα ὡς ἀλαβέστατον καὶ θεοσεβέστατον Εὐστάθιον. κεραιρόνηται μὲν γὰρ, ὡς μεμψύρηται, κανονικῶς πεδορθεμὲν δὲ, ὡς φησι, πρὸς ἡνῶν, καὶ ἀδοκίμοις πρὸς ἀσέβησιν ἐμβλετικῶς, εἴτα ἐν πολλῆς ἀγαν ἀπερροσυνῆς ἀπέρηκῶς τὴν ἀνίστασιν τῆς ἐπενεργημένων ἀπὸ φρονήδων, καὶ τῆς διακρούσασα τὰς παρὰ τῆς ὀπφουμένων ἀπὸ δυσφημίας διωκόμεν, παρατησῶς ἐκ ἴσμεν ὅπως πρὸς ἀποκομισε βιβλίον. ἔδει γὰρ ὡς ἀπαξ εἰς κεχρημένον ἱερῶν κληρῶν φρονήδα, τῆς

CUM diuinitus inspirata scriptura dicat: Sine consilio nihil facias; eos in primis qui sacro aliquo in munere versari volunt, magna diligentia, omnique studio in id incumbere oportet, ut in omnibus rebus administrandis agendumque summa adhibeatur consideratio. nam iis qui sic viuere volunt, in optima spe res eorum sitas esse, & veluti secundo cursu, quæ optant, succedere contingit. Et sane hæc non parum rationi consentanea est oratio. Verum interim solet incidere aliquando asper ac intolerandus dolor, qui mentem humanam subito aliquo percellat impetu, itaque eam perturbatam peruersamque reddat, ut & ab utiilium honestorumque indagatone abducatur, & ad ea quæ natura ad lædendum sunt comparata, specie bonitatis persequenda impellatur. Tale quiddam sanctissimo religiosissimoque viro Eustathio contigisse cognouimus. Rite enim ac secundum Canones, ut omnium testimonio probatur, ordinatus est. Postea vero, cum in tumultum a nonnullis, ut dicit, pertractus esset, subitisque ac insperatis vndique malis circumseptus (cum vsum in rebus gerendis admodum exiguum haberet) sustinere tam multas, tamque graues, quæ ei incumbabant, curas non vellet, nec refutare eorum qui ipsum adorirentur, maledicta, cum posset; reculationis & abdicationis obtulit nescio quo pacto libellum: cum contra oportebat, eam, quam semel fidei suæ sacerdotata-

Concil. Tom. 5.

Ggggg ij

lem curam commissam habuerat, fortitudine spiritali tenere, labores subire, ac animo volenti sudorem, cui merces proposita est, sustinere. Quæ diligentia quoniam in hoc aperte desiderata fuit, (id tamen ex exiguo rerum usu potius, quam ex ignaviae desidiaque vitio) necessitate adacta vestra pietas est, memoratum Dei amatissimum fratrem nostrum, ac in episcopali dignitate collegam, Theodorum elegit, qui curam ecclesiae subiret. Indignum quippe fuisset, viduam manere ecclesiam; indignum, pastore carere Salvatoris nostri ouilia. Quoniam ergo flens rogatum venit Eustathius, cum sanctissimo Theodoro episcopo, non de ciuitate recipienda, non de ecclesia decertans, sed solum episcopalis nominis honorem ac vocationem expetens: hominis nos senectus sane commouit vniuersos; nec vt priuatas eius lacrymas, sed tamquam communes reputantes, inquirere studuimus, legitimamne passus esset memoratus vir depositionem, an scilicet de absurdis factis dictisque conuictus esset, obreptantibus nonnullis aduersus ipsius existimationem. Itaque reperimus, hominem nihil huiusmodi perpetrasse, sed potius illi pro crimine reculationem officii vitio datam fuisse. Vnde neque pio vestro studio succensuimus, quo in illius locum conuenienter prædictus reuerendissimus episcopus Theodorus suffectus est: sed quia aduersus eius animum a negotiis gerendis remotum non admodum decertare oportuit, sed miserari potius senem, qui procul ab vrbe in qua natus fuerat, & a patriis ædibus tamdiu abfuisset; iustum re-

ἔχεσθαι μετ' ἀπορίας πεισματικῆς, καὶ οἷον αὐτὰ ποδύεσθαι τοῖς πόνοις, καὶ ἰδρῶτα ἔμμιον ἐδελοντὶ ὑπομένειναι. Ἰππὶ δὲ ἀπαξ ὀλιγώρως ἔχοντα παρέδωκεν ἑαυτὸν, ἕτο παθῶν ἕξ ἀπραγμοσύνης μᾶλλον, ἢ ὄγκου καὶ βραδυμίας, κερχρότονηκεν ἀναγκάως ἢ ὑμετέρᾳ θεοσεβείᾳ. Ἐλάβεσθαι καὶ θεοφιλέσθαι ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ σωπέσκοπον Θεόδωρον, φρονουῶντα τῆς ἐκκλησίας. οὐ γὰρ ἰὼ ἀκόλουθον κηρβῆν αὐτῷ, καὶ Ἰππιάτου διχα διατελεῖν τῆ σωτήρῳ τὰ ποιμένα. Ἰππὶ δὲ προσήλθε κλαίων, οὐ παρὲς τῆς πόλεως, οὐδὲ τῆς ἐκκλησίας φιλονεικῶν τῷ μνημονιδέντῳ θεοσεβείᾳ Ἰππισκόπῳ Θεοδώρῳ, ἕξαιτῶν δὲ πέως τὴν τῆ Ἰππισκόπου τιμῆ καὶ κλήσιν, σωηλγήσασθαι ἅπαντες τῷ προσβύτῃ, καὶ κοινὸν εἶναι λογισμῶν τοῦ αὐτοῦ δάκρυον, ἕσσοβιδῶν μαθεῖν, εἰ καὶ αἰρεσὶν ἔνομον ὑπομεμῆθηκεν ὁ μνημονιδεὺς, ἢ γρω εἰ Ἰππιστὶ τῆ ἀτόπων ἐλλήλειται παρελῶν κατὰ φλυαρησάντων αὐτῆ τῆς ὑπολήψεως. καὶ δὴ ἐμάδομῶν πεπρωχθῆαι μὲν τοιοῦτον οὐδὲν, γηέσθαι δὲ μᾶλλον τῷ μνημονιδέντῳ ἀντὶ ἐκλήματῳ τὴν παρὰ τῆσιν. ὅθεν οὐδὲ τῆ ὑμετέρᾳ θεοσεβείᾳ ἐμεμῆθηθα, χροπονησάσῃ θεόντως εἰς αὐτὸν τὸν μνημονιδέντα ἐλάβεσθαι Ἰππισκόπον Θεόδωρον. Ἰππὶ δὲ τῆ ἀπραγμοσύνης τῆ ἀνδρὸς οὐ σφόδρα φιλονεικῶν ἀκόλουθον, ἕξαι δὲ μᾶλλον ἐλεῆσαι προσβύτῃ, ἕξω καὶ πόλεως τῆς ἐνέκρούσης αὐτὸν, καὶ παρῶν σὺ διατημάτων σὺ μακροῖς οὕτω γερ-

ANNO
CHRISTI
431.

νότα χρόνοις, ἐδικαιώσαμεν, καὶ ὡρί-
σαμεν διὰ πάσης ἀπλογίας ἔχον
αὐτὸν τὸ τε τῆς ἑπισκοπῆς ὄνομα, καὶ
τὴν ἑκκλησίαν, καὶ τὴν κοινότητα οὐκ ἔχοντες
ἄλλο, ὡς μὴ χροτονεῖν αὐτὸν, μήτε
μὴν ἐκκλησίαν καταλαβόντα ἱερε-
ρεῖν ἑξ ἑίδας* ἀδελφείας. ἃ μὴ ἄρα
συμπαλαμβόμενον, εἴπω ἐπι-
στέπόμενον, εἰ τυχοί, παρὰ ἀδελφοῦ
καὶ συνεπισκόπου, καὶ διάδοχου καὶ ἀγα-
πῆν τὴν ἐν Χριστῷ. εἰ δὲ βουλώ-
σθε χρεώτερον ἐπὶ αὐτῷ ἢ νῦν ἢ εἰς
τὸ μὴ πάντα, δεύει καὶ τὸ ἐπὶ τῇ ἀγία
συνόδῳ.

* ἀδελφείας
καὶ ἐπίσκοποι

atumque esse definiuimus, ut absque
omni contradictione & nomen
retineat episcopi, & honorem, &
communione: ea tamen lege,
ut neque ordinandi ipse auctori-
tatem habeat, neque in vlla eccle-
sia ex propria sacrificet auctori-
tate; nisi id sibi vel adiuvandi cau-
sa, vel concessionis ratione, affe-
ctu amoreque Christiano a fratre
& coepiscopo, si ita contigerit,
liberaliter deferatur. Quod si vos
de eo melius quidpiam cogitabi-
tis aut nunc, aut in posterum, gra-
tum id etiam acceptumque san-
ctæ Synodo futurum est.

*Definitio sanctæ & œcumenicæ Synodi Ephesinæ contra impios
Messalianitas, qui & Euchetæ, & Enthusiastæ
quoque appellantur.*

De Euche-
tis vide Ni-
ceph. lib. 11.
cap. 14.

VENIENTES ad nos pientissimi & religiosissimi epi-
scopi Valerianus & Amphilocheus, proposuerunt in
communi considerandum de Messalianitis, hoc est, Eue-
chetis, vel Enthusiastis, qui in Pamphylia versantur, vel
quocumque nomine contaminatissima hæresis vocatur.
At nobis considerantibus attulit pientissimus & religiosis-
simus episcopus Valerianus schedulam synodicam de illis
compositam in magna Constantinopoli sub beatæ memo-
riæ Sifinnio: quæ ubi lecta, ab omnibus probata est, quod
bene sit condita, recteque habeat. Et placuit nobis omni-
bus, & pientissimis episcopis Valeriano & Amphilochio,
& omnibus Pamphylia & Lycaonia prouinciarum pientis-
sime episcopis, ut omnia quæ in synodica charta con-
tenta, robur habeant, & nullo modo prætereunda; ut so-
lida sint & ea quæ in Alexandria acta sunt; ita ut omnes,
qui per vniuersam prouinciam hæretici Messaliani vel
Enthusiastæ sunt, vel de eius hæreseos morbo suspecti, siue
clerici, siue laici sint, conueniantur: & si quidem anathe-
matizauerint, iuxta ea quæ in prædicta Synodo scripto
pronuntiata sunt, in scriptis; si clerici fuerint, maneat
clerici; si laici, ad communionem admittantur. Quod
si renuerint anathematizare, si presbyteri vel diaconi

Ggggg iij

fuerint, vel in alio quopiam gradu ecclesiae, excidant & a clero, & a gradu, & a communione: laici vero anathematizentur. Conuicti quoque non permittantur habere monasteria, vt ne zizania diffundantur & crescant. Hæc vt sic agantur, omnes vires intendant pientissimi episcopi Valerianus & Amphilochius, ceterique reuerendissimi totius prouinciæ episcopi. Vnde ad hæc placuit, librum * pollutum illius hæreseos, qui dicitur Asceticon, anathematizari, quem attulerat religiosissimus & pientissimus Valerianus, vtpote ab hæreticis compositum. Similiter si quid illorum impietatem sapiens apud plerosque inueniatur, etiam hoc anathema sit. Præterea dum conueniunt, quæ vtilia & necessaria ad concordiam & communionem & * dispensationem, manifeste scriptis commendentur. Si autem quæstio oborta de his quæ in hoc negotio sunt, & si quid difficile & ambiguum fuerit, quod pientissimis episcopis Valeriano & Amphilochio, ceterisque per totam prouinciam episcopis non probatur, admotis scriptis omnia excutere debent. Et si relictæ fuerint pientissimi episcopi vel Lyciorum, vel Lycaoniorum; non relinquatur tamen metropolitanus, prouinciæ cuiuscumque fuerit. In commentarios hæc referenda, vt si qui opus habent iis, inueniant, quo etiam aliis ea diligentius exponant.

SVPPLEX LIBELLVS AB EUPREPIO
episcopo Byzes & Arcadiopolis, & Cyrillo episcopo
Cœlensi, sanctæ Synodo oblatus.

Sanctæ & vniuersali Synodo, gratia Dei & assensu pientissimorum regum in Ephesiorum metropoli congregatæ, ab Euprepio episcopo Byzes & Arcadiopolis, & Cyrillo episcopo Cœlensi.

VETVS mos viget in prouinciis Europæ, quod singuli episcopi duos vel tres sub se habeant * episcopos: vn-^{*f. episcopus} de Heracleæ episcopus sub se habet Heracleam & Pannonion; episcopus autem Byzes, sub se Byzen & Arcadiopolim; Cœlensis vero similiter habet Cœlan & Callipolim: porro episcopus Sabfadiæ sub se habet Sabfadiam & Aphrodisiadem. Itaque olim & ab initio ecclesias illas duo Europæ episcopi administrabant, & nunquam prædictæ ciuitates proprios acceperunt episcopos; sed aliæ quidem